ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

16. prosince 2010 *

Ve věci T-281/09,

Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, se sídlem v Frechenu (Německo), zastoupená J. Albrechtem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému S. Schäffnerem, jako zmocněncem,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. května 2009 (věc R 1429/2008-4), týkajícímu se přihlášky slovního označení CHROMA jako ochranné známky Společenství,

TRIBUNÁL (pátý senát),

při poradě ve složení S. Papasavvas, předseda, V. Vadapalas (zpravodaj) a K. O'Higgins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 17. července 2009,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 1. října 2009,

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2009,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté, co za těchto okolností na základě zprávy soudce zpravodaje a podle článku 135a jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

s přihlédnutím ke změně složení senátů Tribunálu,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 6. března 2008 žalobkyně, společnost Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení CHROMA.

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají zejména do tříd 11 a 19 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 11: „Užitkové dřezy, sprchové vany, sprchy a vany, umyvadla, bidety, pisoáry, WC, splachovací zařízení, vše z keramických materiálů“;

– třída 19: „Nekovové stavební materiály; střešní tašky, desky, římsy; trubky a stavební obložení, vše z nekovových materiálů; keramické desky, mozaiky a tvarované díly pro stavebnictví; keramické suroviny."

4 Rozhodnutím ze dne 7. srpna 2008 průzkumový referent přihlášku k zápisu pro dotčené výrobky zamítl na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009] a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009].

5 Dne 30. září 2008 podala žalobkyně proti rozhodnutí průzkumového referenta k OHIM odvolání na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 (nyní články 58 až 64 nařízení č. 207/2009).

6 Rozhodnutím ze dne 8. května 2009 (dále jen „napadené rozhodnutí") čtvrtý odvolací senát OHIM odvolání zamítl z důvodu, že přihlášená ochranná známka je popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Měl v podstatě za to, že dotčené označení představuje transliteraci řeckého slova „χρώμα" (barva) do latinky a že pokud jde o popisné označení vlastností dotčených výrobků, v Řecku a na Kypru existuje absolutní důvod pro zamítnutí. Z týchž důvodů měl krom toho za to, že dotčené označení rovněž postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.

Návrhová žádání účastníků řízení

7 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

8 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

9 Ve své žalobní odpovědi OHIM vznáší námitku nepřípustnosti vycházející z nepřípustnosti žaloby s ohledem na ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu.

10 Ve své replice žalobkyně tuto argumentaci zpochybňuje, když uvádí, že ve své žalobě uvedla podrobné argumenty na podporu uplatněných žalobních důvodů, vycházejících z porušení ustanovení čl. 37 odst. 1, čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

11 Podle článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, který se použije v oblasti duševního vlastnictví v souladu s čl. 130 odst. 1 tohoto jednacího řádu, musí každá žaloba obsahovat stručný popis dovolávaných žalobních důvodů, a toto označení musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnilo žalovanému připravit svou obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě [viz rozsudek Tribunálu ze dne 19. listopadu 2008, Rautaruukki v. OHIM (RAUTARUUKKI), T-269/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 33 a citovaná judikatura].

12 Ačkoliv je v projednávaném případě popis skutečností na podporu žaloby stručný, stačí k tomu, aby Tribunálu umožnil identifikovat argumenty představující právní a skutkový základ žaloby. V žalobní odpovědi OHIM ostatně připouští, že pochopil, že žalobkyně uplatňuje v podstatě porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 a rovněž odkazuje na čl. 37 odst. 1 a čl. 76 odst. 1 téhož nařízení.

13 Námitce nepřípustnosti vznesené OHIM, která vychází z čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, tedy vyhovět nelze.

K věci samé

14 Na podporu své žaloby vznáší žalobkyně v podstatě jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, přičemž uplatňuje rovněž čl. 37 odst. 1 a čl. 76 odst. 1 téhož nařízení.

Argumenty účastníků řízení

15 Žalobkyně tvrdí, že dotčené označení není popisné, a nevztahuje se tedy na něj důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, a ze stejného důvodu ani důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.

16 Úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí jsou založeny nesprávně na tom, že označení CHROMA je kladeno na roveň řeckému slovu „χρώμα“ (barva), jakož i na nezbytnosti zachovat jeho disponibilitu pro dotčené výrobky.

17 Dotčené označení není namístě klást na roveň řeckému slovu „χρώμα“ (barva). Odvolací senát neprokázal, že transliterace do latinky je použita stejným způsobem jako slovo v originálním jazyce, a neměl tedy vycházet z nezbytnosti zabránit monopolizaci transliterací řeckých slov. Ochrana vyplývající ze zápisu označení CHROMA ostatně žalobkyni neumožní zakázat, aby třetí osoba užívala řecké slovo „χρώμα“ (barva).

18 Krom toho není nezbytné zachovávat disponibilitu slova „χρώμα“ (barva), pokud jde o výraz označující pouze jeden typ vlastností výrobků, a nikoli vlastnost výrobku. Podle žalobkyně je neobvyklé takové označení uvádět na výrobku nebo na jeho obalu. Takové uvedení spotřebitel nepochopí jako označení vlastnosti výrobku.

19 Tento argument je podepřen zápisem ochranných známek Společenství tvořených slovy „dimension“ (rozsah, velikost nebo dimenze v angličtině), „brilliance“ (lesk, oslnivost nebo jas v angličtině) nebo „tinta“ (inkoust, odstín nebo zabarvená ve španělštině).

20 Z bodu 30 napadeného rozhodnutí ostatně vyplývá, že úvahy odvolacího senátu se ve skutečnosti týkají nikoli slova „barva“ jako takového, ale pojmů „barevný“, „vícebarevný“ nebo „zbarvený“, které mohou být užity k označení toho, že je výrobek zabarvený nebo že není jednobarevný.

21 V tomto ohledu odvolací senát podle žalobkyně nezohlednil dotčené výrobky. Je nepředstavitelné, že by výrazy „barva“ nebo „barevný“, ať už v jakémkoli jazyce, byly uvedeny na dotčených výrobcích k označení jejich vlastností. Pokud jde o výrobky, které jsou nezbytně barevné, třebaže jde jen o přirozenou barvu jejich materiálu, taková označení, která neodkazují na konkrétní barvu, by pro spotřebitele neměla

sebemenší relevanci. Pokud jde dále o dotčené výrobky, barevný odstín je vždy uveden na jejich obalu.

22 Slovo „barva“, a ještě méně označení CHROMA, tedy nepopisuje jakoukoli vlastnost dotčených výrobků. Řecky hovořící spotřebitel dotčené označení nepochopí jako čistě popisné označení, ale jako označení původu.

23 Tuto skutečnost podpírá existence národních ochranných známek a ochranných známek Společenství tvořených slovními označeními CHROMA nebo CROMA, které žalobkyně zmiňuje ve svém podání uvádějícím důvody odvolání před OHIM.

24 Krom toho odvolací senát tím, že nezohlednil tyto starší zápisy, nesplnil svou povinnost přezkumu skutečností z úřední moci, uvedenou v čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

25 OHIM argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

26 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného

původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností." Na základě odstavce 2 téhož článku se odstavec 1 použije, i když tento důvod k zamítnutí existuje jen v části Unie.

27 Je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby označení nebo údaje popisující vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být všemi volně užívány. Toto ustanovení tudíž brání tomu, aby takováto označení nebo údaje byly vyhrazeny pro jediný podnik z důvodu jejich zápisu jakožto ochranné známky (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, Recueil, s. I-12447, bod 31 a citovaná judikatura).

28 Slovní označení tak podle uvedeného ustanovení zapsat nelze, pokud alespoň jeden z jeho možných významů označuje vlastnost dotyčných výrobků nebo služeb. K tomu, aby OHIM označení nezapsal, není ani nezbytné, aby dotčené označení bylo skutečně užíváno k popisným účelům, ale pouze že k takovým účelům použito být může (výše uvedený rozsudek OHIM v. Wrigley, bod 32).

29 Krom toho je bezvýznamné, že vlastnosti výrobků nebo služeb, které mohou být popsány dotčeným označením, jsou z obchodního hlediska základní či vedlejší, popřípadě že existují synonyma umožňující označit tytéž vlastnosti, či nikoli (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, s. I-1619, body 101 a 102).

30 Je třeba rovněž připomenout, že posouzení popisného charakteru označení může být provedeno pouze ve vztahu k jeho chápání dotčenou veřejností a k dotčeným

výrobkům nebo službám [viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2008, Lancôme v. OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, Sb. rozh. s. II-1733, bod 44 a citovaná judikatura].

31 Jak vyplývá z úvah uvedených v bodech 31 a 32 napadeného rozhodnutí, které žalobkyně nezpochybňuje, dotčenými výrobky jsou v projednávaném případě keramická sanitární zařízení spadající do třídy 11 a nekovové stavební materiály spadající do třídy 19, které může kupovat jak konečný spotřebitel, tak podnikatel v oblasti stavebnictví.

32 Jelikož z bodu 19 napadeného rozhodnutí vyplývá, že absolutní důvod pro zamítnutí odvolací senát uplatnil pouze ve vztahu k řeckému jazyku, je podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 třeba mít za to, že relevantní veřejnost pro účely posouzení tohoto důvodu pro zamítnutí tvoří dotčení spotřebitelé v Řecku a na Kypru.

33 Není zpochybňováno, že označení CHROMA představuje transliteraci řeckého slova „χρώμα“ (barva) do latinky.

34 Jak však správně vyplývá z bodu 22 napadeného rozhodnutí, transliterace řeckých slov do latinky je pro účely zejména přezkumu absolutních důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 třeba položit na roveň slovům napsaným v řečtině [viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Tribunálu ze dne 5. prosince 2000, Messe München v. OHIM (electronica), T-32/00, Recueil, s. II-3829, bod 40].

35 Tato úvaha se v projednávaném případě použije tím spíše, že dotčené označení představuje věrný přepis řeckého slova znamenajícího „barva“ do písmen latinské abecedy, kterou dotyčný řecky hovořící spotřebitel zná, takže tento spotřebitel může bezprostředně a přímo pochopit jeho význam.

36 V tomto ohledu je třeba uvést, že slovo znamenající „barva“ může být používáno k označení vlastnosti výrobků, a sice jejich schopnosti prezentace v různých barevných odstínech (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek COLOR EDITION, body 47 a 48).

37 Třebaže žalobkyně uvádí, že barva je typem nebo kategorií vlastností, a nikoli „jednou“ vlastností, nic to totiž nemění na tom, že podle svých běžných významů výraz „barva“ odkazuje na použití jiných barev, než je černá nebo bílá či na výskyt široké škály barev.

38 Dále pak, jak odvolací senát správně uvedl v bodech 31 a 32 napadeného rozhodnutí, pokud jde o sanitární zařízení, jehož klasická barva je bílá, a nekovové stavební materiály, které zahrnují keramiku pro koupelny, uvedení skutečnosti, že jsou disponibilní v různých barvách, představuje vlastnost, která v oblasti obchodu může hrát určitou roli.

39 Použití výrazu „barva“ tak předává sdělení, které dotčený spotřebitel může bezprostředně pochopit, oznamující výskyt škály výrobků v různých barvách, a konkrétně – pokud jde o keramické sanitární zařízení a keramické stavební materiály pro koupelny – v jiných barvách, než je klasická bílá barva. Krom toho mohou být dotčené

výrobky požadovány v závislosti na jejich barevné škále, za účelem jejich sestavení v rámci dekorativních kreací.

40 Vzhledem k tomu, že toto posouzení výslovně souvisí s podmínkami uvádění dotčených výrobků spadajících do tříd 11 a 19 na trh, žalobkyně nesprávně tvrdí, že odvolací senát uvedené výrobky nezohlednil.

41 Z těchto úvah vyplývá, že odvolací senát mohl mít oprávněně za to, že z hlediska dotčeného řecky hovořícího spotřebitele může označení CHROMA sloužit ke sdělení toho, že dotyčné výrobky spadající do tříd 11 a 19 jsou disponibilní v různých barvách, a že tak označuje relevantní vlastnost z hlediska uvádění dotčených výrobků na trh.

42 S ohledem na judikaturu citovanou v bodech 28 a 29 výše tuto úvahu nezpochybňuje argument žalobkyně vycházející z existence výrazů, které jsou schopny předat totéž sdělení, jako jsou výrazy „barevný“ či „vícebarevný“, ani argument, podle něhož dotčený výraz není skutečně používán k popisným účelům. Je mimoto bezvýznamné, že vlastnost, která může být označena, je z obchodního hlediska základní či vedlejší.

43 Krom toho se žalobkyně nemůže platně dovolávat zápisů ochranných známek Společenství tvořených slovy označujícími dimenzi, lesk nebo odstín, ani ochranných známek Společenství tvořených prvky „chroma“ a „croma“ či jejich kombinací s jinými slovními prvky.

44 Jelikož jsou rozhodnutí odvolacích senátů o zápisu označení jako ochranné známky Společenství přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, jejich legalitu nelze v zásadě zpochybnit argumentem vycházejícím z existence odlišné rozhodovací praxe OHIM (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 15. září 2005, BioID v. OHIM, C-37/03 P, Sb. rozh. s. I-7975, bod 47).

45 Popisný charakter označení musí být krom toho posuzován vzhledem k výrobkům nebo službám, pro které byl jeho zápis požadován, i vzhledem k jeho vnímání relevantní veřejností. Za těchto podmínek žalobkyně nemůže užitečně odkazovat na podobnost přihlášené ochranné známky vzhledem k jiné ochranné známce Společenství, aniž uplatní skutkové nebo právní okolnosti, které byly předloženy na podporu zápisu této jiné ochranné známky (viz v tomto smyslu a obdobně výše uvedený rozsudek BioID v. OHIM, body 48 a 49).

46 Pokud jde o argument vycházející ze zápisu ochranné známky CROMA v Řecku, je třeba připomenout, že režim ochranné známky Společenství je autonomním systémem, který se skládá z jemu vlastního souboru pravidel a který sleduje cíle jemu vlastní, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému. Zápisy, které již byly v členských státech provedeny, tedy nepředstavují rozhodné skutečnosti, avšak mohou být pouze zohledněny pro účely zápisu ochranné známky Společenství zejména tím, že nabízejí analytický podklad pro posouzení přihlášky ochranné známky Společenství [viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. června 2005, Wilfer v. OHIM (ROCKBASS), T-315/03, Sb. rozh. s. II-1981, bod 35 a citovaná judikatura].

47 V projednávaném případě přitom žalobkyně neuplatňuje žádnou právní či skutkovou okolnost, které vedly k zápisu dotčené národní ochranné známky.

48 S ohledem na předcházející není žalobkyně oprávněna odvolacímu senátu vytýkat ani to, že porušil čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009, když nezohlednil dotčené starší zápisy.

49 Ve světle všech těchto úvah je třeba konstatovat, že žalobkyně nezpochybnila konstatování odvolacího senátu, podle něhož se na dotčené označení vztahuje absolutní důvod pro zamítnutí uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

50 S ohledem na toto konstatování zamítnutí přihlášky k zápisu pro dotčené výrobky nemůže zakládat porušení čl. 37 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

51 Krom toho není namístě zkoumat žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Jak totiž vyplývá z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, k tomu, aby označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka, stačí, aby se uplatnil jeden z vyjmenovaných absolutních důvodů pro zamítnutí.

52 V důsledku toho je třeba projednávanou žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

53 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. prosince 2010.

Podpisy.